

Prof. J. W. A. TJEBBES
25 JAAR ARTS

In het begin van deze maand was het vijf en twintig jaar geleden dat Prof. J. W. A. Tjebbes het artsdiploma werd uitgereikt. Wars van alle uiterlijk vertoonen drukte is het hem gelukt de datum voor de indiscretie van jaarboekjes verborgen te houden. Dit is iemands goed recht. Tijdgenoten kan men echter niet euvel duiden dat, wanneer zij de kennis daarvan voor de beroepsgemeenschap belangrijk en dus noodzakelijk achten, op kondschap uit gaan ten einde deze voor de tandheelkunde van belang zijnde datum niet geheel aan de publieke aandacht te laten ontsnappen.

Welaan dan.

Na de voltooiing van zijn studie — en wellicht ook reeds daarvoor — trok de chirurgie de jonge arts in het bijzonder aan en zo werd hij in 1928 assistent aan de chirurgische universiteitskliniek, alwaar hij zijn eerste opleiding ontving van Prof. Laméris. In die tijd nam de toenmalige lector bij de tandheelkunde, Dr. J. W. A. W. van Loon, de behandeling van de kaakfracturen onder zijn hoede, bijgestaan door een der assistenten van de kliniek. Reeds spoedig ontdekte hij Tjebbes' bijzondere geschiktheid voor dit specialistische deel der chirurgie en deed bij voorkeur een beroep op diens hulp.

Bij het plotselinge overlijden van Dr. H. de Groot, de lector in de mondheelkunde, moest in de ontstane vacature worden voorzien en zo was het geen wonder dat daarbij het oog viel op Tjebbes als de meest aangewezen opvolger. Deze bleek bereid om zijn bekwaaming tot algemeen chirurg om te buigen in de richting der mondchirurgie en zo volgde in 1932 de benoeming tot lector. De hiervoor onmisbare kennis der tandheelkunde en de haar eigen techniek te verwerven werd hem vergemakkelijkt door de voorlichting van Van Loon en mej. Schuiringa.

Toegerust met de specifieke kennis voor zijn nieuwe werkring en onderwijstaak heeft hij sindsdien met noeste arbeid een nieuw specialisme geschapen, waaraan zijn naam onverbrekelijk verbonden is: de grote mondchirurgie. Naast de polikliniek aan het Tandheelkundig Instituut als traditionele afdeling van het onderwijs, heeft hij in de loop der jaren op het terrein van het Academisch Ziekenhuis een afzonderlijke kliniek voor kaakchirurgie en mondziekten ter beschikking gekregen, eveneens dienstbaar gemaakt aan de opleiding der tandartsen.

Met de uit eigen kracht verworven bijzondere chirurgische bekwaamheid en veelzijdige ervaring is hij thans een operateur van meer dan nationale bekendheid. Wat hiertoe op spectaculaire wijze heeft bijgedragen is de door hem ontwikkelde operatieve behandeling van de aangeboren ontwikkelingsdefecten van het aangezicht. Onder de druk van de tekortkomingen van de voordien toegepaste heelkundige methodiek, die — gelijk hij het zelf heeft uitgedrukt — een natuurlijk monstrum niet zelden in een chirurgisch monstrum transformeerde, heeft hij zich een subtiële en verfijnde operatieve werkwijze weten eigen te maken, die tot de meest verrassende aesthetische en functionele resultaten leidt. Aldus weet hij een opvallende deformiteit tot een normale harmonie om te toveren. Welk potentieel aan levensgeluk hiermee als het ware uit het niet wordt te voorschijn gebracht zou met een statistiek van zijn jaarlijkse verrichtingen op sprekende wijze kunnen worden aangetoond. T j e b b e s is, zoals gezegd, geen man die op de publieke aandacht prijs stelt en van zijn chirurgische activiteit, althans in cijfers vastgelegd, blijkt naar buiten niet veel. Maar zij, die het voorrecht genieten of genoten hebben om hem operatief aan het werk te zien, zomede de patiënten, resp. de gelukkige ouders, kunnen daarover ten volle oordelen. En dat aantal is niet gering. Zoals hij de plastieken van aangezicht en gehemelte beheerst moet hij als een der grootmeesters op dit gebied worden erkend, waarop Nederland trots mag zijn.

— Bij de reorganisatie van het tandheelkundig onderwijs volgde in 1948 zijn benoeming tot hoogleraar, waarmede de betekenis van het onderwijs in de grote mondchirurgie tot uitdrukking werd gebracht.

In zijn inaugurele oratie, getiteld: „de correlatie tussen de geneeskunde en de tandheelkunde”, kwam treffend naar voren hoezeer zijn stomatologische inzichten van tandheelkundige kennis en waardering zijn doortrokken.

Een veelschrijver is Prof. T j e b b e s niet geworden. Als man van de daad en minder van de pen heeft hij door tal van voordrachten, slechts ten dele in verslagen vastgelegd, zijn specialistische kennis uitgedragen. Vooral de Vereniging van Nederlandsche Tandartsen heeft in die vorm kunnen profiteren van zijn grote klinische ervaring en zijn bereidwilligheid om hiervan mededeling te doen.

Ook in organisatorisch verband heeft men de laatste jaren niet tevergeefs een beroep gedaan op zijn medewerking, blijkende o.a. uit de aanvaarding van het voorzitterschap van genoemde vereniging en de verschillende andere bestuursfuncties, waarin van zijn bezonken oordeel en scherp inzicht gaarne een nuttig gebruik werd en wordt gemaakt.

Dat het hem gegeven moge zijn nog vele jaren zijn zegenrijke arbeid ten bate van de gemeenschap en van het onderwijs voort te kunnen zetten!
M. H u t

Op 6 Juli herdacht collega E. M i j n a r e n d s het feit dat hij vóór 25 jaar zijn diploma verwierf. M i j n a r e n d s, die in Amsterdam een populaire figuur is, was talloze jaren secretaris der A.T.V., terwijl hij ook enige tijd naar het H.B. der Maatschappij werd afgevaardigd.

Op 22 Juni herdacht collega P. N. B a k k e r, Rotterdam, voorzitter van de R.T.V. zijn zilveren jubileum. De jubilaris, die vooral in Rotterdamse kringen zeer gezien is en zowel voor de R.T.V. als „Het Ivoren Kruis” bijzondere verdiensten heeft, werd een grootse huldiging bereid.

OUDEDAGSVORZIENING IN HET INTELLECTUELE VRIJE BEROEP

Tezamen met de Nederlandse Orde van Advocaten, de Maatschappij tot Bevordering der Bouwkunst, de Bond van Nederlandse Architecten en de Koninklijke Nederlandse Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunde heeft de Nederlandse Maatschappij tot Bevordering der Tandheelkunde zich tot de ministerraad gewend met een request, waarin zij uitdrukking geven aan de bezorgdheid, die in hun kringen leeft over de toenemende bezwaren, verbonden aan een behoorlijke ouderdomsvoorziening.

De langdurige vooropleiding, waarbij gevoegd de vervulling van de militaire dienstplicht, stelt de uitoefening van deze beroepen 9—15 jaar uit in vergelijking met de middenstand. Verzekering op collectieve basis is gebleken nauwelijks uitvoerbaar te zijn. De oplossing wordt gezocht in de fiscale sfeer. (*Dagbladpers*)

ZIEKENFONDSEN

Het totale aantal verplicht en vrijwillig verzekerden bedroeg op 31 December 1952 ruim $7\frac{1}{2}$ miljoen zielen. De financieringsmoeilijkheden zijn nog zeer groot. Het voor een periode van vijf jaar vastgestelde maximum bedrag voor de verplichte verzekering wordt als een bezwaar beschouwd. Jaarlijkse vaststelling van de begroting zou een betere aanpassing aan de snelle ontwikkeling mogelijk maken. In de tandheelkundige sector zal in 1954 per hoofd 13 cent méér moeten worden opgebracht. Een verhoging van de honoraria der huisartsen acht men onvermijdelijk. (C. J. v a n L i e n d e n, voorzitter van de Centrale Bond van Onderling Beheerde Ziekenfondsen). *Nw. Utr. Dagblad 24-6-1953*

De minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, J. G. S u u r h o f f heeft op de vergadering van de Landelijke Raad van de Federatie van Verenigde Maatschappij-Ziekenfondsen verklaard, dat de overheid niet van zins is de taak der ziekenfondsen aan zich te trekken. Het Engelse voorbeeld ten aanzien van de gezondheidszorg wenst zij niet te volgen. Een ingrijpen van de overheid kan echter noodzakelijk worden, indien de ziekenfondsen zich onvoldoende bewust zouden zijn van hun reusachtige verantwoordelijkheid. Zij zullen tot grotere eenheid moeten komen en ook financieel binnen zekere grenzen moeten kunnen blijven. (*Nw. Utr. Dagbl. 29-6-1953*)

MILITAIRE MUTATIES

Bij Koninklijk besluit van 16 April 1953 no. 17 zijn (is):

I. met ingang van 1 Mei 1953:

A. benoemd en aangesteld bij het reserve-personeel der Koninklijke landmacht:

de reserve-dirigerend-officieren-tandarts met de rang van majoor T. J. Reijnga, J. F. Schieck en J. Stork en de reserve-officieren-tandarts der eerste klasse J. L. Gude en H. van 't Hof, allen van het dienstvak van de geneeskundige dienst der Koninklijke landmacht;

de reserve-dirigerend-officieren-tandarts met de rang van majoor A. M. Kaajan en R. G. Ekkens, de reserve-officieren-tandarts der eerste klasse J. H. Ackema en A. W. Helmens en de reserve-officier-tandarts der tweede klasse F. M. H. de Wever, allen van het dienstvak van de geneeskundige dienst der Koninklijke landmacht;

Bij Koninklijk besluit van 28 April 1953 no. 23 is met ingang van 1 Mei 1953 op het daartoe door hem gedaan verzoek eervol ontslag uit de militaire dienst verleend aan:

de reserve-officier-tandarts der tweede klasse W. A. M. Snieders, van de geneeskundige dienst der Koninklijke landmacht.

Bij Koninklijk besluit van 4 Mei 1953 no. 28 is met ingang van 16 Mei 1953 benoemd en aangesteld bij het dienstvak van officieren voor speciale diensten tot eerste-luitenant voor speciale diensten de adjudant-onderofficier van de militaire tandheelkundige dienst L. Menist.

Bij Koninklijk besluit van 10 April 1953 no. 54 is toegekend:

het Bronzen Kruis aan:

de eervol ontslagen reserve-officier-tandarts der eerste klasse J. Kentgens, van het dienstvak van de geneeskundige dienst.

Bij Koninklijk besluit van 18 Mei 1953 no. 89 is met ingang van 1 Juni 1953 benoemd tot luitenant-ter-zee-tandarts der 3de klasse bij de K.M.R. C. J. F. Klaassen.

Bij Koninklijk besluit van 2 Juni 1953, no. 33, is met ingang van 16 Mei 1953:

a. op het daartoe door hem gedaan verzoek, eervol ontslag uit de dienst bij het reserve-personeel der Koninklijke landmacht verleend aan de reserve-officier-tandarts der eerste klasse R. W. F. E b b e n h o u t, van de geneeskundige dienst der Koninklijke landmacht;

b. benoemd en aangesteld bij de geneeskundige dienst der Koninklijke landmacht, bij de tandheelkundige dienst, tot dirigerend officier-tandarts met de rang van majoor, de eervol ontslagen reserve-officier-tandarts der eerste klasse R. W. F. E b b e n h o u t, van de tandheelkundige dienst.

Bij Koninklijk besluit van 20 Juni 1953, no. 12, is (zijn):

benoemd en aangesteld bij de geneeskundige dienst der Koninklijke landmacht:

bij de tandheelkundige dienst, tot officier-tandarts der eerste klasse:

a. met ingang van 1 Juli 1953, de heer B. G. H o g e w i n d;

b. met ingang van 1 Augustus 1953, de heer K. F. L o m m e l.

Bij Koninklijk besluit dd. 26 Mei 1953 no. 15 is met ingang van 1 Juni 1953 benoemd tot luitenant-ter-zee-tandarts der 3de klasse bij de K.M.R. D. W o l v e t a n g.

INSPECTIE VAN DE VOLKSGEZONDHEID

Bij Koninklijk besluit van 1 Juni 1953 no. 31 is met ingang van de dag, waarop hij zijn betrekking zal aanvaarden, benoemd tot geneeskundig inspecteur van de volksgezondheid A. P u l l t e r G u n n e, arts, te Deventer, met aanwijzing van de provincie Overijssel als ambtsgebied.

Bij beschikking van de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid is hem de gemeente Zwolle als standplaats aangewezen.

Zoals gebruikelijk zullen de afleveringen 8 en 9 (Aug. en Sept.) gecombineerd in de tweede helft van September verschijnen.